

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 21 december 2011 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland) — Haltergemeinschaft LBL GbR mot Hauptzollamt Düsseldorf

(Mål C-250/10) ⁽¹⁾

(Direktiv 2003/96/EG — Beskattning av energiprodukter och elektricitet — Artikel 14.1 b — Skattebefrielse för energiprodukter som används som flygbränsle för luftfart — Bränsle som ställs till förfogande av en person som chartrar ut flygplan, och som används av de personer som hyr flygplanet för deras flygningar i andra syften än för att tillhandahålla tjänster mot ersättning)

(2012/C 49/10)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Haltergemeinschaft LBL GbR

Motpart: Hauptzollamt Düsseldorf

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Finanzgericht Düsseldorf — Tolkning av artikel 14.1 b i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (EUT L 283, s. 51) — Fråga om räckvidden av den skattebefrielse som avser energiprodukter som levereras för användning som flygbränsle — Skattebefrielse för det bränsle som ställs till förfogande av en person som hyr eller chartrar ut flygplan, och som används av de personer som hyr flygplanet för kommersiella syften

Domslut

Artikel 14.1 b i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet ska tolkas så, att den skattebefrielse för energiprodukter som levereras för användning som flygbränsle för annan luftfart än privat nöjesflyg som föreskrivs i denna bestämmelse inte kan beviljas ett sådant företag som det som är aktuellt i målet vid den nationella domstolen, som lånar eller chartrar ut sitt eget flygplan tillsammans med bränsle till företag vars luftfartsverksamhet inte används direkt för att tillhandahålla en av dessa företags flygtjänster mot ersättning.

⁽¹⁾ EUT C 226, 30.7.2011.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 21 december 2011 (begäran om förhandsavgörande från Vestre Landsret — Danmark) — Danske Svineproducenter mot Justitsministeriet

(Mål C-316/10) ⁽¹⁾

(Artikel 288 andra stycket FEUF — Förordning (EG) nr 1/2005 — Skydd av djur under transport — Vägtransport av tamsvin — Minsta invändiga höjd i båsen — Inspektioner under transporten — Beläggningsgrad — Rätt för medlemsstaterna att anta detaljföreskrifter)

(2012/C 49/11)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Vestre Landsret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Danske Svineproducenter

Svarande: Justitsministeriet

Övrig deltagare i rättegången: Union européenne du commerce de bétail et de la viande

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Vestre Landsret — Tolkning av artikel 249 andra stycket EG (nu artikel 288 andra stycket FEUF) och rådets förordning (EG) nr 1/2005 av den 22 december 2004 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden och om ändring av direktiven 64/432/EEG och 93/119/EG och förordning (EG) nr 1255/97 (EUT L 3, 2005, s. 1) — Medlemsstaternas rätt att anta nationella bestämmelser med detaljerade krav på invändig höjd i båsen, inspektionshöjd och beläggningsgrad i fordon som används för transport av svin

Domslut

Rådets förordning (EG) nr 1/2005 av den 22 december 2004 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden och om ändring av direktiven 64/432/EEG och 93/119/EG och förordning (EG) nr 1255/97 ska tolkas på följande sätt:

— Förordningen utgör inte hinder för att en medlemsstat antar bestämmelser, vilka ska tillämpas med avseende på vägtransporter av svin, som i syfte att stärka rättssäkerheten — med beaktande av målet att skydda djurens välbefinnande utan att fastställa alltför långtgående kriterier i detta avseende — förtydligar de krav som framgår av denna förordning, såvitt avser minsta invändiga höjd i de båsar som djuren transporteras i, förutsatt att bestämmelserna inte ger upphov till merkostnader eller tekniska problem, med följd att svinuppfödare i den medlemsstat som har antagit bestämmelserna eller svinuppfödare i andra medlemsstater som önskar transportera sina varor till eller genom förstnämnda medlemsstat, missgynnas, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att